

Αθωνική

15
1999

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 50 - ΔΡΧ. 50

Πολιτεία

Ζωή Πνευματική

Άγιου Ίσαάκ του Σύρου

Οποιος αγαπήσει στη ζωή του τη νηστεία και την προσευχή, αυτός αγαπάει τη σωτηρία της ψυχής του. Ο πολὺς ὕπνος δὲν βοηθάει τὸν ἄνθρωπο στὴν πρόοδο τῆς ἀρετῆς. Γι' αὐτὸ λένε οἱ Πατέρες ὅτι ἡ ἀγρυπνία στὴν προσευχή ὠφελεῖ πολὺ τὸν ἄνθρωπο. Τὰ θεμέλια λοιπὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἶναι ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία καὶ ἡ προσευχή.

Η νηστεία ὑπερασπίζεται κάθε ἀρετή, εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα, τὸ στεφάνι τῶν ἀγωνιστῶν, ἡ ὁμορφιά τῆς παρθενίας καὶ ἡ λαμπρότητα τῆς σωφροσύνης. Ἡ νηστεία εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, ἡ μητέρα τῆς προσευχῆς καὶ ἡ πηγὴ τῆς ἀγνείας. Ἡ νηστεία ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους στὴν ἐκτέλεσι καλῶν ἔργων, σ' αὐτὰ πού εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Η νηστεία εἶναι δύσκολὴ ἀρετὴ, γιατί χρειάζεται θυσία. Ὄταν τὸ σῶμα νηστεύει, δὲν θέλει νὰ κομᾶται ὅλη τὴ νύχτα. Μετὰ ἀπὸ τὴ νηστεία εὐκόλα ἐρχεται ἡ προσευχή καὶ φεύγουν οἱ αἰσχροὶ λογισμοὶ πού μολύνουν τὴν ψυχὴ. Ὁ ἄνθρωπος πού νηστεύει μὲ διάκρισι, ἔχοντας πνεῦμα ταπεινώσεως, δὲν ὑποδουλώνεται εὐκόλα στὰ πάθη. Ἡ νηστεία πρέπει νὰ γίνεταί μὲ διάκρισι, γιατί διαφορετικὰ καταστρέφει κάθε καλὸ ἔργο. Ἡ νηστεία εἶναι ἡ ἐντολὴ πού δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ ν' ἀποφεύγουμε τὴν ἀπόλαυσι πού εἶναι ἐμπόδιο τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Σωτῆρας μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ βαπτίστηκε στὸν Ἰορδάνη, μὲ τὴ νηστεία ἄρχισε τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ διαβόλου. Ὁ Χριστός νήστεψε στὴν ἔρημο σαράντα ὀλόκληρες μέρες καὶ νύχτες, χωρὶς νὰ βάλῃ τίποτε στό στόμα του. Ἡ νηστεία εἶναι ὄπλο χαλκευμένο ἀπὸ τὸ Θεό καὶ ὁποῖος τὴν παραμελεῖ, θά δώσῃ λόγο σ' Αὐτόν.

Ο ἅγιοι Μάρτυρες μὲ τὸ ὄπλο τῆς νηστείας περίμεναν καθημερινὰ τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀψηφούσαν ὅλα τὰ βασανιστήρια. Μαζὶ μὲ τὴν νηστεία οἱ Μάρτυρες ἐξασκούσαν καὶ τὴν ἀγρυπνία καὶ τὴν προσευχή. Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τοῦ μαρτυρίου δὲν ἔτρωγαν τίποτε καὶ ἔτσι περίμεναν μὲ χαρὰ τὴν ὥρα τοῦ μαρτυρίου.

Η ἐξάσκησι τῆς νηστείας, τῆς ἀγρυπνίας καὶ τῆς προσευχῆς πρέπει νὰ γίνεταί καθημερινὰ. Ὅπως τὸ δένδρο, ὅταν δὲν ποτίζεται κανονικὰ, ἀρχίζει νὰ ξηραίνεται, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ, ὅταν δὲν τροφοδοτεῖται καθημερινὰ μὲ αὐτὲς τίς ἀρετὲς, ἀρχίζει ν' ἀπομακρύνεταί ἀπὸ τὸν Θεό.

Σημάδι ὅτι βρισκόμαστε στὸν δρόμο τῆς καθάρσεως εἶναι τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, πού βγαίνουν αὐθόρμητα ἀπὸ τὰ μάτια μας ὕστερα ἀπὸ κατάνυξι καὶ προσευχή. Εἶναι ὁ πόνος τῆς ψυχῆς μας γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ἀλλὰ τὰ δάκρυα εἶναι καὶ χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεό, πού δίνεται σ' αὐτοὺς πού διέκοψαν κάθε σχέσι μὲ τὸ κακὸ καὶ τὴν ἁμαρτία.

ΓΕΡΩΝΤΩΝ

προσευχή.

✘ Ποῖος νηστεύει καλύτερα, Πάτερ, σὲ περίοδο νηστείας, αὐτὸς πού τρώει δυὸ πιάτα ἀνάλαδη φασουλάδα, χαλβά κ.λπ., ἢ αὐτὸς πού τρώει ἓνα αὐγὸ σφικτό; -Θ πρώτος! Ὁ δεῦτερος κάνει ἀπλῶς διαίτα.

✘ Γιὰ τὴ σωστὴ χριστιανικὴ ἀγωγή τῶν παιδιῶν χρειάζονται λίγα λόγια, πολὺ παράδειγμα καὶ περισσότερη

Γέρων Ἐπιφάνιος

✘ Πρόσεχε νὰ μὴν κατακρίνης, διότι ἀπὸ αὐτὸ παραχωρεῖ ὁ Θεός καὶ φεύγει ἡ Χάρις καὶ σὲ ἀφήνει ὁ Κύριος νὰ πέφτῃς, νὰ ταπεινώνεσαι, νὰ βλέπῃς τὰ ἰδικὰ σου σφάλματα.

✘ Ἡ θά ζήσω μίαν ὥραν καθὼς θέλεις, Χριστέ μου, ἢ ἄς μὴ ὑπάρχω εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἔτσι κλαίεις, θρηνεῖς, καὶ ἐρχεται τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου. Ἑσυχάζουν τὰ πάθη καὶ εἰρηνεύεις μὲ τὸν ἑαυτὸν σου, μὲ τὸν Θεὸν καὶ μὲ ὅλην τὴν κτίσιν.

Γέρων Ἰωσήφ

✘ Ὁ Πανάγαθος Θεός, ὁ στοργικὸς Πατέρας μας, μᾶς δίνει πλοῦσια τὰ ἀγαθὰ Του νὰ τὰ μοιραζόμαστε μ' ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη, ἀλλὰ ἐμεῖς τὰ κρατᾶμε ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτὸν μας. Αὐτὸ δὲ θά μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός· θά δώσουμε λόγο γιὰ τὴν ἀπονιά καὶ τὴ σκληροκαρδία μας.

✘ Οἱ βλάσφημοι λογισμοὶ εἶναι ὅλοι τοῦ Διαβόλου καὶ ὄχι τοῦ ἀνθρώπου.

Γέρων Παῖσιος

✘ Νὰ μὴ θυμῶνης καὶ νὰ μὴν κατακρίνης ποτὲ ἄνθρωπο. Ἔνας εἶναι ὁ Κριτῆς, ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος θά κρίνῃ τοὺς πάντες.

✘ Παιδί μου, ἐσύ νὰ προσπαθῆς νὰ συμπλιωθῆς μὲ τὸν συνάνθρωπό σου, ἔστω καὶ μὲ τὸ ζόρι. Ὁ Θεός πού τὸ βλέπει, θά σὲ βοηθήσῃ. Δὲν λείπει τὸ Εὐαγγέλιο, ὅτι "βιασταὶ ἀρπάζουν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ";

Γέρων Σίμων

✘ Ἡ νηστεία εἶναι ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς νὰ νηστεύουμε, παιδιά μου. Δέ μ' ἔβλαψε ἡ νηστεία μέχρι σήμερα πού εἶμαι 70 χρονῶν. Ἡ μητέρα μου μ' ἔμαθε νηστεία ἀπὸ παιδί... Δέ μ' ἔβλαψε ποτὲ ἡ νηστεία καὶ ἄς ἔχω ἀσθένειες ἐπάνω μου.

Γέρων Ἰάκωβος

Κατά τούς χρόνους εκείνους βασιλεύεε στή Ρώμη ὁ τρομερός Δέκιος (249 - 251), πού εἶχε σκοτώσει τόν προηγούμενο βασιλιά, τόν Φίλιππο, γιά νά τοῦ πάρη τό θρόνο. Θέλοντας δέ ν' ἀποδείξη ὅτι τόν σκότωσε γιατί ὁ Φίλιππος ἔδειχνε σεβασμό στό Χριστό καί ὄχι γιατί ὁ ἴδιος ἤθελε ν' ἀρπάξη τή βασιλεία, ἐξαπέλυσε μεγάλο διωγμό κατά τῶν Χριστιανῶν.

Στή Σικελία διώρισε Ἐπαρχο τόν ἀπάνθρωπο Κυντιανό, πού καταγόταν ἀπό μιά ἀσημαντη οἰκογένεια καί ἦταν φιλάργυρος καί ἐκφυλος.

Ἡ Ἀγάθη ἦταν τότε 15 χρόνων καί ἀγαποῦσε μέ ὅλη τή δύναμι τῆς ψυχῆς της τόν Χριστό. Καταγόταν ἀπό εὐγενεῖς, ἦταν δέ πολύ ὁμορφη καί πλοῦσια, ἀλλά εἶχε μοιράσει ὅλα της τά ἀγαθά στούς φτωχοῦς. Ὅταν ἔμαθε ὁ Κυντιανός τίς καλές πράξεις τῆς Ἀγάθης, ἔβαλε σκοπό νά τήν κἀνη γυναίκα του, πρῶτα γιά νά ἐπωφεληθῆ ἀπό τήν εὐγενική της καταγωγή, δεῦτερο γιά ν' ἀπολαύσῃ τήν ὁμορφιά της καί τρίτο γιά νά γίνῃ πλουσιώτερος.

Ἦ πρόσταξε λοιπόν νά τήν φέρουν μπροστά του καί βλέποντας τήν ὁμορφιά της, ἔμεινε γιά πολλή ὥρα ἄφωνος καί ἐκστατικός. Μετά ἄρχισε νά τήν κολακεύῃ καί νά τῆς ὑπόσχεται τιμές, μεγαλεῖα καί ἀξιώματα. Ἡ σοφὴ κόρη δέν ἔδωσε καμιὰ σημασία σ' ὅλα αὐτά καί τοῦ δήλωσε ἀπό τήν ἀρχὴ ὅτι εἶχε ἀφιερῶσει τή ζωὴ της στὸν Χριστό.

Βλέποντας ὅτι δέν μπορούσε νά πετύχῃ τό σκοπό του ὁ Κυντιανός κάλεσε τὴ Φροντισία, μιά γυναίκα πού εἶχε ἑννέα κόρες καί ὄλες ἔκαναν ἐκλυτο βίο. Τῆς εἶπε νά πάρῃ τήν Ἀγάθη στό σπίτι της καί νά προσπαθῆσῃ νά τήν μύσῃ στίς σαρκικές ἀπολαύσεις. Τῆς ὑποσχέθηκε δέ πῶς ἂν τά καταφέρῃ, θά τήν βοηθῆσῃ ν' ἀφήσῃ τό καταφρονεμένο ἐπάγγελμά της.

Οἱ αἰσχρὲς αὐτὲς γυναῖκες τήν κράτησαν ἕνα μῆνα στό σπίτι τους καί προσπαθοῦσαν ἀδιάκοπα νά τήν παρακινήσουν στή σαρκική ἀπόλαυσι, πότε μέ ὑποσχέσεις, πότε μέ ἀπειλές καί τιμωρίες. Ἡ Ἀγάθη ὅμως ἦταν ἀμετακίνητη καί παρακαλοῦσε τὸ Θεό νά τῇ βοηθῆσῃ.

Βλέποντας τελικὰ ἡ Φροντισία ὅτι δέν μπορούσε νά τήν μεταπείσῃ, πῆγε στὸν ἄρχοντα καί τοῦ ἐξέθεσε τήν κατάστασι. Ὁ Κυντιανός θύμωσε καί διέταξε νά τήν φέρουν μπροστά του. Τήν ἀπειλῆσε πῶς ἂν δέν θυσιάσῃ στούς θεοῦς, θά τήν ἀφανίσῃ. Ἐκείνη ὅμως ἀπάντησε: "Παρα-

Α

Γ

Α

Θ

Η

καλῶ τόν Κύριόν μου, νά γίνῃς ὁμοῖος τοῦ θεοῦ σου". Ὁ τύραννος διέταξε τότε νά συντρίψουν τό στόμα τῆς Ἀγίας, ὥστε νά μὴν τολμήσῃ πιά νά ξεστομίσῃ τέτοια λόγια. Ἀφοῦ ἐγίνε αὐτό, ἡ Ἀγία τοῦ εἶπε: "Ἐάν οἱ θεοὶ σας εἶναι καλύτεροι ἀπὸ σᾶς, ἔπρεπε νά μέ εὐχαριστῆς, γιατί ἐπιθυμῶ τό συμφέρον σου· ἐάν δέ εἶναι χειρότεροι, ντραπήτε πού εἶστε τυφλωμένοι καί προσκυνᾶτε τέτοιους ἀνόητους θεοῦς".

Ο Κυντιανός διέταξε νά ὀδηγήσουν τήν Ἀγία στή φυλακὴ μέχρι τήν ἄλλη μέρα, ὥστε νά σκεφτῆ τί θά κἀνη. Πηγαίνοντας δέ ἡ Ἀγία πρὸς τὴ φυλακὴ ἦταν τόσο

χαρούμενη, σάν νά πῆγαινε σέ γάμο. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Κυντιανός διέταξε νά φέρουν πάλι μπροστά του τήν Ἀγία καί τῆς εἶπε νά θυσιάσῃ στά εἰδῶλα. Ἐκείνη τοῦ ἀπάντησε ξανά πῶς σέ ὁ, τι βασανιστήρια καί νά τήν ὑποβάλλῃ, θά ἐξακολουθήσῃ νά ὁμολογῇ τὸν Θεό της μέ τήν καρδιά καί μέ τό στόμα.

Ο τύραννος πρόσταξε τότε νά γδύσουν τήν Ἀγία, νά δέσουν πίσω τά χέρια της, νά τήν κρεμάσουν σ' ἕνα στύλο, νά τῇ δείρουν μέ μαστίγια καί νά κόψουν τά χέρια καί τά πόδια της. Ἀφοῦ ἐγίναν αὐτά, διέταξε τοὺς ὑπηρετὲς του νά ἀποσπάσουν τοὺς μαστούς τῆς Ἀγίας μέ σίδερο, κ' ἂν δέν τά καταφέρουν, νά τοὺς κόψουν μέ μαχαίρι. Προσπαθοῦσαν αὐτοὶ γιά πολλή ὥρα, ἀλλά δέν τά κατάφεραν. Τελικὰ ἔκοψαν τοὺς μαστούς της μέ τό μαχαίρι. Ἐτρεχε δέ τόσο αἶμα πού κοκκίνησε ὅλο τό ἔδαφος.

Η

Μετά ἀπ' αὐτά ὁ Κυντιανός διέταξε νά ρίξουν τήν Ἀγία στή φυλακὴ καί νά τῆς δίνουν μόνο λίγο ψωμί καί νερό, τόσο ὥστε νά μὴν πεθάνῃ. Καί ἀκόμα νά προσέχουν ὥστε νά μὴν πλησιάζῃ στή φυλακὴ κανένας γιατρός καί τήν θεραπεύσῃ, ἀλλά νά τήν ἀφήσουν ἔτσι ὥστε νά μολυνθοῦν οἱ πληγές της.

Καθὼς ἡ Ἀγία κειτόταν πληγωμένη στό κελλὶ της, κατά τά

Α

Γ

Ι

Α

μεσάνυχτα, ἕνα λαμπρὸ φῶς πλημμύρισε τὴ φυλακὴ, οἱ πόρτες ἀνοιξαν καί οἱ φύλακες ἔφυγαν ἔντρομοι. Τότε εἶδε ἡ Ἀγία ἕνα σεβάσμιο Γέροντα, πού κρατοῦσε στά χέρια του ἕνα σκεῦος γεμᾶτο βότανα. Μπροστά του πῆγαινε ἕνας ὠραῖος νέος πού κρατοῦσε μιά λαμπάδα. Ἦταν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καί ὁ φύλακας Ἄγγελός της. Ἡ Ἀγία ὅμως δέν τοὺς γνώρισε. Τότε ἤρθαν καί μερικοὶ καλοὶ συμπολίτες της καί τήν συμβούλεψαν νά φύγῃ γιά νά μὴ τὴν σκοτώσουν. Ἐκείνη ὅμως τοὺς ἀπαντοῦσε ὅτι δέν πρόκειται νά ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα καί τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ο Ἀπόστολος Πέτρος εἶπε τότε πῶς βρισκόταν ἐκεῖ γιά νά τήν γιατρέψῃ. Ἐκείνη, ἐξακολουθώντας νά

μὴν τὸν ἀναγνωρίζῃ, ἀρνήθηκε. Ὁ Ἅγιος, χαμογελώντας, τῆς εἶπε: "Γίνωσκε, θύγατερ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καί ἰδοῦ, ἔθεραπεύθης διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ". Ἀφοῦ εἶπε αὐτά ὁ Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου ἐγίνε ἀφαντος καί ἡ Ἀγία Ἀγάθη εὐρέθη ὑγιής, μέ ὅλα της τά μέλη καί χωρὶς οὔτε μιά πληγῆ. Ἐπεσε καταγῆς καί προσευχήθηκε στὸν Κύριο.

Τὴν ἐπομένη ἔφεραν καί πάλι τήν Ἀγία στό παλάτι καί ὁ ἄρχοντας ἀπαίτησε καί πάλι νά προσκυνῆσῃ τοὺς θεοῦς του. "Ὡ μάταιε καί φρενόλυπτε, πῶς θέλεις νά ἀπαρνηθῶ τὸν Δεσπότη μου, πού μοῦ ἔθερά-

πευσε τίς πληγές και νά προσκυνήσω τούς λίθους;”, είπε μέ περηφάνεια ή Άγία. Θέλοντας νά δοκιμάση άν μπορεί και πάλι ό Χριστός νά τή βοηθήση, ό Κυντιανός διέταξε ν’ ανάψουν μεγάλη φωτιά εκεί στό παλάτι και πάνω σ’ αυτή νά ρίξουν πίσσα, κεραμίδια και μυτερά σίδερα γιά νά μπουν στίς σάρκες της. Μετά τήν έγδυσαν και άφου έδεσαν τά χέρια της και τά πόδια της μέ άλυσίδες, τήν έρριψαν σ’ αυτή τήν τρομερή φωτιά.

Εγινε τότε σεισμός τόσο φοβερός, πού όλοι νόμιζαν ότι θά καταποντισθ ή χώρα τους. Γιατί έπесαν πολλά σπίτια και πολλοί άνθρωποι σκοτώθηκαν. Έπесε μάλιστα και τό παλάτι του Κυντιανού. Όσοι κάτοικοι της Κατάνης διασώθηκαν, έτρεξαν ώπλισμένοι προς τό παλάτι και κατηγορήσαν τον τύραννο πώς εξαιτίας των πράξεών του κινδύνευαν νά χάσουν τή ζωή τους. Τόν απείλησαν μάλιστα ότι, άν δέν τήν αφήση έλεύθερη, θά τον κάψουν. Ό Κυντιανός φοβισμένος πρόσταξε νά βγάλουν τήν Άγία Άγάθη από τή φωτιά και νά τήν ξαναρρίξουν στη φυλακή.

Μόλις βρέθηκε στό κελλί της ή Άγία, γονάτισε και προσευχήθηκε μέ θερμή στον Χριστό νά τήν δεχθ ή στην άγκαλιά Του. Μόλις τελείωσε ή προσευχή, ή Άγία έκομήθη στις και ή ψυχή της ανέβηκε, όπως επιθυμούσε, στους ουρανούς.

Οταν άκουσαν οι συμπολίτες ότι ή Άγία έκομήθη, έτρεξαν μέ δάκρυα και εύλάβεια στη φυλακή και παίρνοντας τό άγιο σώμα της, τό άλειψαν μέ σμύρνα και άλλα άρώματα, τό τύλιξαν σέ λευκό σεντόνι και τό απέθεσαν σέ μαρμάρινο τάφο. Τήν ώρα πού ένταφίαζαν τήν Άγία, μπήκε στην πόλι ένας ωραιότατος νέος, κρατώντας στα χέρια του μία μαρμαρίνη πλάκα. Μπροστά του προπορεύονταν άλλοι εκατό νέοι, ανά δύο, στα λευκά ντυμένοι και υπερβολικά ωραίοι. Όταν έφτασαν στον τάφο της Άγίας, ό νέος έβαλε τήν πλάκα πού κρατούσε στον τάφο και μετά εξαφανίστηκε μέ όλη τή συνοδεία του. Στο μάρμαρο αυτό ήταν γραμμένα τά λόγια: “Νοῦς ὀσιος αὐτοπροαίρετος, τιμῆ ἐκ Θεοῦ καί πατρίδος λύτρωσις”. Δηλαδή ότι ή Άγία Άγάθη είχε νουν όσιο, αὐτοπροαίρετο, γιατί από μόνη της πίστεψε στον Χριστό, τήν τίμησε ό Θεός γιά τό μαρτύριό της και ότι είναι αιτία έλευθερώσεως της πατρίδος της από τήν ασέβεια.

Μαθαίνοντας ό τύραννος τον θάνατο της Άγίας Άγάθης, βγήκε έφιππος από τήν πόλι μέ τούς στρατιώτες του γιά νά πάη νά ιδή τά κτήματα της Άγίας και νά τά κυριεύση. Όμως ό Πανάγαθος Θεός δέν τον άφησε νά πραγματοποιήση τό σχέδιό του. Ένώ περνούσε κάποιον ποταμό ό Κυντιανός ανάμεσα σέ δύο στρατιώτες, σηκώθηκαν όρθια τά άλογα των στρατιωτών εκείνων και τό ένα δάγκωσε τον τύραννο στο στήθος. Ό Κυντιανός έπесε στο ποτάμι και τό άλλο άλογο τον πάτησε και τον σκότωσε. Τό σώμα του παρασύρθηκε από τά νερά του ποταμού και δέν τό βρήκαν ποτέ, παρά τίς επίμονες αναζητήσεις.

Στή Σικελία, σέ απόστασι λίγων χιλιομέτρων από τήν Κατάνη, βρίσκεται τό ήφαιστειο της Αίτνας. Ένα χρόνο λοιπόν μετά τον θάνατο της Άγίας Άγάθης, τό ήφαιστειο έξερράγη και ένας ποταμός λάβας άρχισε νά τρέχη προς τήν πόλι, καίγοντας τά πάντα στο πέρασμά του. Οι κάτοικοι της πόλεως, Χρισπανοί και Έλληνες, έσπευσαν τότε στον τάφο της Άγίας, πήραν τό μεταξωτό πέπλο μέ τό όποίο είχαν σκεπασμένο τον τάφο, τό έβαλαν σ’ ένα κοντάρι και έκαναν λιτανεία, προσευχόμενοι. Όταν πλησίασαν στη λάβα, εκείνη, ώ του θαύματος, στράφηκε προς τά πίσω και κλεισθηκε στο φλεγόμενο ήφαιστειο και από τότε δέν έκανε άλλη ζημιά.

Μετά απ’ αυτό τό θαύμα πολλοί Έλληνες πίστεψαν και βαπτίστηκαν Χριστιανοί.

Τήν μνήμη της Άγίας γιορτάζουμε στις 5 Φεβρουαρίου.

ύο αδελφια από τήν Αίγυπτο, άφησαν τον κόσμο και πήγαν ν’ άσκητεύσουν στα βουνά της Νιτρίας. Έγιναν ύποτακτικοί ενός άγιου Έρημίτη κι’ άγωνίζονταν νά σώσουν τήν ψυχή τους. Κοντά στις άλλες άρετές άπόκτησαν και τό πένθος, κι’ έχυναν κάθε μέρα πολλά δάκρυα.

Μιά μέρα πού ό Γέροντάς τους έκανε προσευχή γι’ αυτούς, είδε ένα παράδοξο όραμα: Τά δύο αδελφια γονατισμένα προσεύχονταν κρατώντας στο χέρι του καθένας μία πυκνογραμμένη κόλλα χαρτί. Ένώ τά χείλη τους σιγοψιθύριζαν τά λόγια της καρδιάς τους, από τά μάτια τους έτρεχαν ποτάμι δάκρυα κι’ έπεφταν επάνω στο χαρτί τους. Του ενός τά γράμματα έσβυναν μ’ εύκολία από τά δάκρυα και τό χαρτί του έγινε κατάλευκο. Του άλλου του καυμένου, όσο κι’ άν κοπίαζε, όσο κι’ άν έκλαιγε μέ πόνο, τά γράμματα, λές κι’ ήταν χαραγμένα μέ πύρινο μελάνι, δέν έσβυσαν.

Ό Γέροντας έτρόμαξε απ’ αυτό πού έβλεπε μπροστά του. Λυπήθηκε ή καρδιά του τον κόπο του Άδελφού.

- Θεέ μου, παρακάλεσε, τί σημαίνει τουτο;

Κι’ ό Κύριος του άποκάλυψε πώς στο χαρτί του καθενός ήσαν γραμμένες οι άμαρτίες του. Του ενός ήσαν σφάλματα μικρά, ανθρώπινες έλλείψεις κι’ αδυναμίες, πού τό δάκρυ εύκολα τίς έξάλειψε. Του άλλου ήσαν βαρειές, θανάσιμες άμαρτίες, βαθειά ριζωμένα πάθη, πού ήθελαν κόπους κι’ άγώνες καθημερινούς γιά νά ξεριζωθούν.

“Υστερα απ’ αυτό καλούσε κάθε μέρα σ’ έξομολόγησι τον Άδελφό εκείνο ό άγιος Γέροντας και τον βοηθούσε κι’ άγωνίζονταν μαζί του νά βγάλη τ’ άγκάθια, πού ήσαν βαθειά ριζωμένα μέσα του.

- Κοπίασε, Άδελφέ, του έλεγε, γιατί είναι πύρινα και μέ δυσκολία σβύνουν.

Μά δέν του φανέρωσε τό όραμα γιά νά μή του κόψη τήν προθυμία, έως ότου, μέ τήν βοήθεια του Θεού και τον άγωνα του νέου, εξαλείφθηκαν και τά δικά του γράμματα, όπως άποκαλύφθηκε πάλι στον άγιο Έρημίτη.

᾽Από Λησιῆς...

᾽Ασκητής μέ προφητικό χάρισμα!

Κατά τά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, στήν Κρήτη, ὑπῆρξε ἕνας Λησιῆς, ἀρματωλός καί κλέφτης, ὁ ὁποῖος ἔκανε μεγάλες ζημιές στούς Τούρκους καί βοηθοῦσε φανερά καί κρυφά τούς Χριστιανούς. Ἦταν δέ τόσο τρομερός στούς τύραννους Τούρκους, πού ὁ Πασσᾶς τοῦ νομοῦ ἐκείνου τοῦ παρήγγειλε, πώς θά τοῦ δώση γενική ἀμνηστία, γιά ὅλα του τά ἐγκλήματα καί τίς ἀδικίες πού εἶχε κάνει στούς Τούρκους, ἀρκεῖ μόνον νά φύγη ἀπό τήν Κρήτη, γιά νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τίς ληστρικές πράξεις του.

Ο Λησιῆς αὐτός, εἶχε τόση μανία κατὰ τῶν Τούρκων, πού δέ δεχόταν νά ἀκούσῃ τίς προτάσεις αὐτές τοῦ Πασᾶ, ἀλλά ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη πώς εἶδε τήν Ἁγία Ἄννα, τή μητέρα τῆς Παναγίας σέ ὄπτασία φοβερή, πού τόν κάλεσε καί τόν διέταξε νά δεχθῆ τούς ὄρους καί τίς προτάσεις τοῦ Τούρκου Μπέη καί νά πάη τό συντομώτερο στή Σκῆτη τῆς, πού εἶναι στό Ἅγιον Ὄρος. Ὑπό τήν πίεσι τοῦ θείου τούτου ὁράματος, ὁ Κρητικός Λησιῆς δέχθηκε νά φύγη ἀπό τήν Κρήτη, καί μάλιστα, λέγουν οἱ Πατέρες τῆς Σκῆτης, ὅτι ὁ Τούρκος Μπέης, γιά νά εἶναι βέβαιος πώς ἔφυγε ὀριστικά ἀπό τήν Κρήτη, συνόδευσε ὁ ἴδιος τόν Λησιῆ αὐτόν μέχρι τόν Ἄθωνα.

Οταν ὁ Λησιῆς ἦλθε στό λψάνι τῆς Δάφνης, ζήτησε νά τόν πᾶνε κατ' εὐθείαν στή Σκῆτη τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Σάν ἔφτασε στή Σκῆτη, δέ δέχθηκε νά ὑποταχθῆ σέ κανένα Γέροντα, ἀλλά ζήτησε νά τόν κάμουν Καλόγερο, νά τόν ὀνομάσουν Ἄννα καί νά κάθεται κοντά στό Ναό τῆς Ἁγίας Ἄννης. Οἱ Πατέρες τῆς Σκῆτης ἔκαναν σύναξι καί εἶπαν στό Λησιῆ, πώς τό ὄνομα Ἄννα εἶναι θηλυκό καί δέν δίδεται σέ ἄντρες. Ἔτσι δέχθηκε, τόν ἔκαναν Καλόγερο καί τόν ὀνόμασαν Ἰωακείμ, τοῦ παρεχώρησαν δέ καί ἕνα δωμάτιο κοντά στό Κυριακό, πίσω ἀκριβῶς ἀπό τό Κοιμητήρι τῆς Σκῆτης καί ἀσκήτευε ἐκεῖ μόνος του, καθοδηγούμενος καί συμβουλευόμενος ὅλους τούς Πατέρες, πρὸς τούς ὁποίους ἔδειχνε μεγάλη ὑπακοή καί πολλή ταπεινῶσι.

Στό δωμάτιο δωμάτιο αὐτό, ἔμεινε περισσότερα ἀπό πέντε χρόνια. Μετά ἔφυγε ἀπ' αὐτό καί πῆγε γιά περισσότερη ἡσυχία πίσω ἀπό τή Σκῆτη, σέ μιά σπηλιά. Ἐκεῖ τοῦ πῆγαιναν οἱ Πατέρες ψωμί καί παξιμάδι. Ἐκεῖ πάλεψε πολύ μέ τούς πειρα-

σμούς καί τά σκάνδαλα ἀπό ὄρατους καί ἀοράτους Δαίμονες, καί ἔδειξε μεγάλη ὑπομονή καί καρτερικότητα, σάν νά ἦταν παλιός καί πεπειραμένος Καλόγερος.

Ἐπίσης μεγάλη ἀντοχή ἔδειξε στό κρύο τό χειμῶνα καί τή ζέστη τό καλοκαίρι. Μιά φορά, λέγουν οἱ Πατέρες, εἶχε πέσει πολύ χιόνι, περισσότερο ἀπό μέτρο, κι ἐκάλυψε τά πάντα. Οἱ Γέροντες ἀπό τήν Καλύβα " Ὑπαπαντή" ζύμωσαν κι ἔβγαλαν φρέσκο ζεστό ψωμί, πῆγαν στή Σπηλιά νά δώσουν καί στόν Γέρο - Ἰωακείμ, ἀλλά δέν τόν βρῆκαν ἐκεῖ. Βγῆκαν σέ ἀναζήτησί του καί ἐκεῖ πού φώναζαν, ἄκουσαν τή φωνή του, ἔσκαψαν τό χιόνι καί τόν βρῆκαν σκεπασμένο ἀπό τό χιόνι νά κάθεται πάνω σέ μιά πέτρα καί πολύ ἤρεμος προσευχόταν καί παραπνοούμενος τούς εἶπε, πώς τοῦ χάλασαν τήν ὠραία ἡσυχία, ἀλλά καί τή ζέστη πού εἶχε σκεπασμένος κάτω ἀπό τό χιόνι!

Μέ πολλές στερήσεις καί κακουχίες, ἀλλά καί εὐλικρινῆ μετάνοια ἔζησε στή Σκῆτη τῆς Ἁγίας Ἄννης ἀπό τό 1890 μέχρι 1915. Κοινωνοῦσε συχνά τά Τίμια Δῶρα, τό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, προσευχόταν καί δέν ἔλειπε ἀπό τίς καθημερινές ἱερές Ἀκολουθίες καί κοινές προσευχές.

Φαίνεται δέ, γιά ἀντιμισθία ἀπό τόν Κύριο, πώς ἦταν πλουτισμένος μέ πολλά πνευματικά χαρίσματα, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶχε τό χάρισμα τῆς προγνώσεως καί προφητείας, διότι, ὅταν μιά φορά πέρασαν ἀπό τήν Καλύβα " Ὑπαπαντή" γιά νά τόν γνωρίσουν καί νά πάρουν τήν εὐχή του τρεῖς Ρῶσοι, αὐτός γιά εὐλογία τούς ἔδωκε δῶρα: Στόν πρῶτο, τρία κουκκιά, στόν δεύτερο λίγο θυμίαμα καί στόν τρίτο ἕνα λουλούδι. Ὄταν ἔφυγαν οἱ Ρῶσοι, τόν ρώτησαν οἱ Πατέρες, τί σημαίνουν αὐτά τά πράγματα πού τούς ἔδωκε; Αὐτός τούς ἀπάντησε: Στόν πρῶτο ἔδωκα τρία κουκκιά γιὰτί θά γίνῃ Καλόγερος, στό δεύτερο ἔδωκα τό λιβάνι, διότι, ὅταν γυρίσῃ στό σπίτι του θά βρῆ τόν πατέρα του πεθαμένο, καί στόν τρίτο πού ἔδωκα τό λουλούδι, ἄμα γυρίσῃ στόν κόσμο θά παντρευτῆ καί θά δώσῃ τό λουλούδι αὐτό στή γυναίκα πού θά πάρῃ. Ἔτσι καί ἔγινε.

Μετά ἀπ' αὐτό δέν πέρασε πολὺς καιρός, λίγο ἀδιαθέτησε καί προεἶδε τόν θάνατό του καί σέ τρεῖς μέρες ἀναπαύθηκε " ἐν Κυρίῳ" μέ ὀσιακό θάνατο, γιά νά μεταβῆ ἀπό τά ἐπίγεια στά οὐράνια καί ἀεὶ διαμένοντα θεῖα Σκηνώματα.

Αθωνική

πολιτεία

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 6443.290, FAX 6424.266

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κωνσταντίνος Μπούκας

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Αργυρώ Παχή

Αδραμυττίου 10, 171 21 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 1000 δρχ.

